

Drippy Béla:

Csodákról álmodom

...Csodáidra vágyom
Szívedre hajolva meglepetésekkel
Talán sejtet titkos gondolatom
Ne engedj el

/Csodákról álmodom

Borítóterv, fotók és grafikák:
Drippey Béla

Tartalom

01 Szentlélek Isten

Szerelem	7
Szerelemmosoly	7

02 Szűz Mária

Köszönöm.....	8
Mennyország küszöbén	8
Szép vagy	9
Mennyei öröm	9
Rejts el engem	10

03 Szentek

Szentek bátorsága, és bizalma	11
Szentek zuhanásai	11
Szerelmed titkai /Casciai Szent Rita	12
Szeretet teljessége	13

04 Advent, karácsony

Karácsonyi hívogató.....	14
Repüljetek angyalok	14
Szerelemforrás /Ólomkatona 4.....	15

05 Keresztút, húsvét, föltámadás

Vágyaidra borulva	17
Ha kioltanád	18

06 Kápolna

Ha elrejtőznél	19
Miattad	19

07 Benső szentély

Érintéseink.....	20
Érintéseid.....	20

Kútnál	21
Csodákról álmodom /1	21
Köszönöm.....	22
Mélység csendje	22
Ajándék	22
El ne áruld	22
Örvénylő csend.....	23
Igazságaink.....	23
Merre keresselek	24
Vágyaimban	24
Teremtő csodája	25
Imádságot követő csend	26
Sejtem közelséged	26
Rejtett kincsed	27
Védőpajzsunk.....	28
Istenek között	28
Láttalak.....	28
Közeledben	29
Érintés nélkül.....	29
Melletted.....	30
Beléd kapaszkodva	30
Üres kezekkel	31
Érintések.....	32
Csodák zenéje.....	32
Téged akarlak	33
Mosolyod.....	33
Csendről	33
Ments meg engem	34
Titokzatos szerelem.....	35
Ki lehet középén.....	35
Pislákoló fényben	36
Hogy elérjelek	36
Csepp szerelemért	36
A csendben	37
Ragyogásod	37
Érintésed.....	38
Gyémántmosoly	38
Szerelmedért.....	39
Érints meg	39
Rejtett szerelem	40
Szívhangok	40
Ha keresnél.....	41
Rejtett üzenet.....	41
Olts szerelemmel	41
Csodákról álmodom /2	42
Szerelmed fénye	42
Naplemente.....	43
Mit adhatnék neked	43
Kőbe vésett szerelem.....	43
Jelenléted illata.....	44

Titkaid között	45
Örök szerelem	45
Hadd csodáljalak	46
Szerelem	46
Közelebb hozzád	46
Fordulj felém	47
Érintésed	47
Ölelésed	47
Lélek szárnyalása	48
Rejtőzz el /1.....	48
Szerelmünk dallama	49
Örökké újra.....	49
Lelkem csendesedj	49
Hagytad magad.....	50
Maradj még	51
Rejtőzz el /2.....	51
Szerelmes ölelés	52
Vigyázz rám	52
Mit teszek érted	52
Bárcsak hagynám	53
Hajtsd fejed karjaimba	53
Rejtőző szerelem	53
Szerelmes sóhaj	54
Gyönyörű vagy.....	54
Mielőtt	54
Szerelem illata	55
Ahogyan szeretlek	55
Csak te	56
Susogó szellő.....	56
Forró ölelésben.....	57
Szerelmedtől ragyogjon.....	57
Ne adj többet	58
Szerelem virágzik.....	58
Lépteid nyoma.....	59
Boldogság, szerelem.....	60
Légy áldott.....	60
Imádság csendje	60

08 Benső utak

Jézus szavai /Imádkozzatok ellenségeitekért	62
Szeretet felé	62
Kísértéseinkről	62
Csoda lenne?	62
Szeretet érintései	63
Sztárnak lenni.....	63
Megbocsájtásról	63
Imádság csendje	63
Hálával a küzdelmeinkért?	64

Ne ítéldetek	64
Mennyire legyenek szentebb?	64
Minden tudásunk	64
Egy sós kiflit elfogadnék /Történet	65
Könnyező hagymaleves /Történet	66

Szentlélek Isten

Szerelem

Amit csak szeretnél
Vedd el tőlem szótlan, akár fényes nappal
S ha már semmim sem maradna
Egy valamit nem vihetsz mégsem magaddal

Lehet sötét az éjszaka
Lehet titkos kulcsod a szívemhez
Ha én nem adnám oda
Hozzá nem férhetnél szerelmemhez

Szerelemmosoly

Csak egy hang, egyetlen mosoly
Ez lehet a kezdet, mindennek kezdete
Így kezdődik a legszebb szerelem
Belénk oltva - rejtve az Isten lehelete

Így emel feljebb
És már szinte velünk dalol
Mikor nem tudjuk hol van
Csendben átkarol

Csendben észrevétlenül
Ismét átölel
Egy hangban, mosolyban
Amit nem felejthet el

Szűz Mária

Köszönöm

Isteni csendben
Hallom újra hangodat
A mélységből csendül
Hol az Isten kincsek után kutat

Veled dalolnak angyalok
És zsoltárt zeng a lelkem
A Te Végtelen örömöd
Visszhangozza bennem

Kifogyhatatlan a hálám
A Mindenségen átható örömöm
Köszönök mindent
Megváltásunk Ajándékát köszönöm

Mennyország küszöbén

Minden imádságban
A Föld határán állok
És a mennyország küszöbén
Térdelve várok

Míg várok csendesen
Egyszer csak
Fény hatol keresztül
Résnyire megnyílt szívemen

Lehunyor szemem
Hogy saját fényemből semmit se lássak
S akkor láthatom mosolyod
Miközben téged csodállak

Csodálom az Isten örömét
Amint rózsza nyílt az Ég, és Föld között
És béke hatolt az égig
Míg szívembe is a béke költözött

Az ajtó mögött
Boldog angyalok daloltak
És szívemnek mélyén
Karácsony fényei ragyogtak

Szép vagy

Szép vagy
Amilyennek elképzelni sem lehet
Minden gyönyörűséged
Elfojtaná a képzelet

Szép vagy
Isten mosolyában ragyogó csillag
Virágok illata tölti be lelkem
Amikor itt vagy

Mennyei öröm

Örülj Szűz Mária
Az Isten öröme ragyogjon arcodon
Táncol és dalol veled a lelkem
Angyalok énekét, jól esik hallanom

Örülj Szent Szűz
Boldogságunk titkainak anyja
Boldog angyalok
Ezt a muzsikát, ne hagyjátok abba

Ez a muzsika
Tavaszcirágzásban nyíló öröm
Örök Irgalomnak Tükre
Boldogságomat köszönöm

Rejts el engem

Rejts el engem Szűz Anyám
Rejts el engem
A kísértőm tekintete elől
Óvj meg engem

Segíts, hogy szívemben
Istenem hiányára ne találjon
Óvj meg engem Szűz Anyám
Hogy lelkemen fogást ne is lásson

Szentek

Szentek bátorsága, bizalma

Mernek nagyot ugrani. Mindenki mást megelőzve. Mert a céljuk is nagyobb, a Végtelen Isten Irgalma felé. Mégsem szállnak versenybe másokkal. A küzdelem, önmaguk legyőzése, rajongói tábor nélkül. Akik, ha volnának is, azoknak szurkolását aligha hallanák, mivel nem is értik őket, és ez a küzdelem, nem látványos.

Ugrásuk a mélységek megismerése a horizont fölött, és alatta. Miközben többet látnak annak vonzásából, Akiért teszik, többet kaphatnak abból is, ami az Ő nélkülözését jelenti.

Egyre jobban, és többet megértenek abból, mit jelent lemondani, mi az, amit föl kell, hogy adjanak azért az Egyért, Akinek vonzása ellenállhatatlan.

A zuhanások, az utolsónak lemaradások is közelebb vihetik bármelyiküket mindazoknál, akik azt hiszik magukról, hogy jó irányba haladva, az isteni szándékot nem csak jól ismerik, de uralják Őt éppen úgy, mint a másik Embert.

Szentek zuhanásai

Zuhanásaik, megsemmisülések. Nem olyanok, amiből önszuggesztióval fölül tudnának ismét kerekedni. Az ilyen módszereket, aligha ismerik. Ők, már régóta nem a maguk urai.

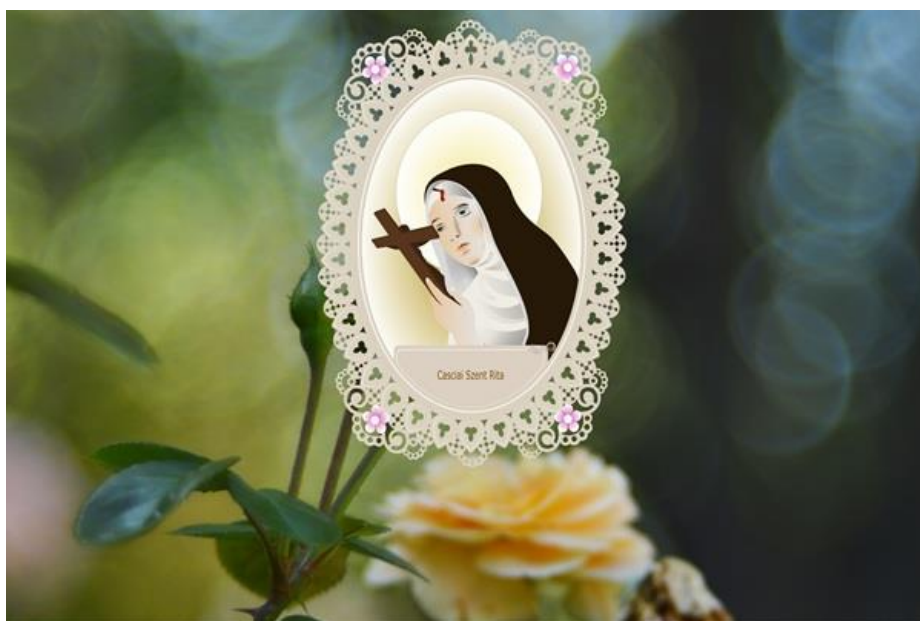
” Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok? Nem tudjátok, hogy nem vagytok a magatokéi?” (1 Kor 6, 19)

A mélység okozta veszteségek, közelebb vezetik őket az isteni irgalom megértéséhez. Egyesülve mindazzal, amit kínál. Azonosulva az Ő vágyaival, és szinte szomjazva mindazt, amiért már mindenüket is odaadják lemondásokkal, áldozatokkal, elfogadásokkal, és a teljes befogadással.

Többet tudnak a Szeretetről mindazoknál, akik csak a felszínen kutatnak, válogatva hamis kincsek között, és azt kínálva egymásnak.

Ők látszólag, végtelen szegények, megfosztva, és kirabolva minden saját begyűjtéstől.

Kincsük azonban mélyebben van, és megközelíthetetlen, amit csak az Isten érhet el. Amiért viszont nagyon, nagyon közel kell hajolnia ahhoz, hogy gyönyörködhessen abban, Akinek Áldozata szíveket nyit meg, és lelkeket ejt rabul. Hozzá hasonlóan, sebekkel átitatott szeretettel.

Casciai Szent Rita

Szerelmed titkai

Ó, Istenem
Gondolataidból mi lehet, amit meg ne értenék
S ha Arcod elfordítanád
Mi maradna nekem, amit annyira féltenék

Ha vágyaid elcsendesednek
És szívem mélyéig sem jutnak el
Mi marad nekem akkor
Ha titkaidat rejtve, nem árulod el

Egy szerelem gyönyörű emléke
Szívemben mégis ott marad
De mi maradna még belőle

Ha örökre törölnéd onnét titkokat

Szeretet teljessége

Az isteni lét legmagasabb fokát érthetik meg a Szentek, az Ő teljességét, mely mindent betölt. Talán itt válnak el tőlük, ezen a ponton azok az elképzeléseink, amilyenek az Istent látni, és tudni akarjuk.

Ők, nem alkalmazzák ezt a szeretetsomagot, amilyenel és ahogyan felruházzuk az Istent, és amelybe belefojtva, beleerőltetve már alig engedünk...

A Szentek, eltudják engedni, nincsenek megkötéseik, elvárásaik a Teremtő szabadságában. Mégis, különös és kimondatlan keretek között tudnak Benne, és Vele együtt élni, ami leginkább az Áldozatán keresztül, Jézusban bontakozik ki, fogalmazódik meg bennük, az egyre teljesebb odaadásban, azonosulva Vele, az isteni szándékot követve.

Még ha meg is értjük, hogy a szeretet alapja felajánlás, áldozathozatal, lemondások, közbenjárások sorozata, eredményként mégis azonnal hozzácsapnánk egyfajta isteni ölelést, részesedést belőle, ami a „kiváltságosok jutalma”. (?)

Amikor szembesülünk a valósággal, az igazság is el van rejtve abban. Minden odaadásuk mellett, vagy azokkal együtt, talán ŐK az egyetlenek, AKIK a mi számításaink alapján várt ölelésben, alig részesednek itt a Földön, és nem csak a vizsontszeretés vágya hiánya miatt, melyben pedig Benne élnek.

Ha említenék is a találkozásnak legközvetlenebb megnyilvánulását, az „ölelést”, mintha Ők, más gondolattartalommal beszélnének róla.

Az elmúlásban, az új tavaszban, az emberi gyarlóságból felemelő szeretet tökéletessége bontakozik ki a Megváltottságunkban. A bizalom, a remény a még nagyobb ráhagyatkozásban, és odaadásban, a Teljesség felé.

Advent, Karácsony

Karácsonyi hívogató

Angyalok dalolnak fenn az égen
Mosolyuk csillogó gyertyafényben

Vidám énekük messze száll
Ünneplő lelkeket vár

Repüljetek angyalok

Zúgjak távoli harangok
De halkán
A mennyei öröm hangjait
Szívemből halljam

Dú, dú, dú dalol veletek a lelkeim
Ég és Föld dallama zeng a szívemben
Dú, dú, dú, dúdolom csendben
Az Isten szállt le hozzánk Betlehemben

Repüljetez angyalok
Harangról harangra
Hadd lendüljenek
Egyre magasabbra

Dú, dú, dú dalol veletek a lelkem
Ég és Föld dallama zeng a szívemben
Dú, dú, dú, dúdolom csendben
Az Isten szállt le hozzánk Betlehemben

Kezetekben
Apró harangok csendüljenek
S a kisdéd jászla mellé érve
Elcsendesüljenek

Dú, dú, dú dalol veletek a lelkem
Ég és Föld dallama zeng a szívemben
Dú, dú, dú, dúdolom csendben
Az Isten szállt le hozzánk Betlehemben

Szerelemforrás
/Ólomkatona 4.

Amikor elhalkul bennem minden

És köröttem minden csendesebb
A szívem telik meg ragyogással
És lelkem egyre szerelmesebb

Mi lehet ez az érinthetetlen
Megfoghatatlan szerelem
Ha érinteném is
Üres maradna mind a két kezem

Mitől lesz mégis érintés
A legtisztább szerelem
Mitől lesz forróbb ölelés
Ha csak ruhád szegélyét érinthetem

Ha merítek szerelmedből
Mitől lesz lelkem mégis szomjasabb
Titkos forrása szerelmednek
Szívemben csörgedező patak

Rejtett cseppjei az érintésnek
Miközben jelenléted sem láthatom
Idehajolsz mégis észrevétlen
S hogy szomjadat oltom-e, nem tudom

Keresztút, húsvét

Vágyaidra borulva

Egyetlen szavad visszhangzik bennem
Beteljesedett
Mert mindent megtettél értünk
Amit csak lehetett

Egyetlen szavad oly csendes
Alig érteném
Ha nem ismerném szerelmed
És nem is érinteném

Imáimban vágyaidra borul a lelkem
Amennyire csak lehet
S ha nem ismernéd szerelmem

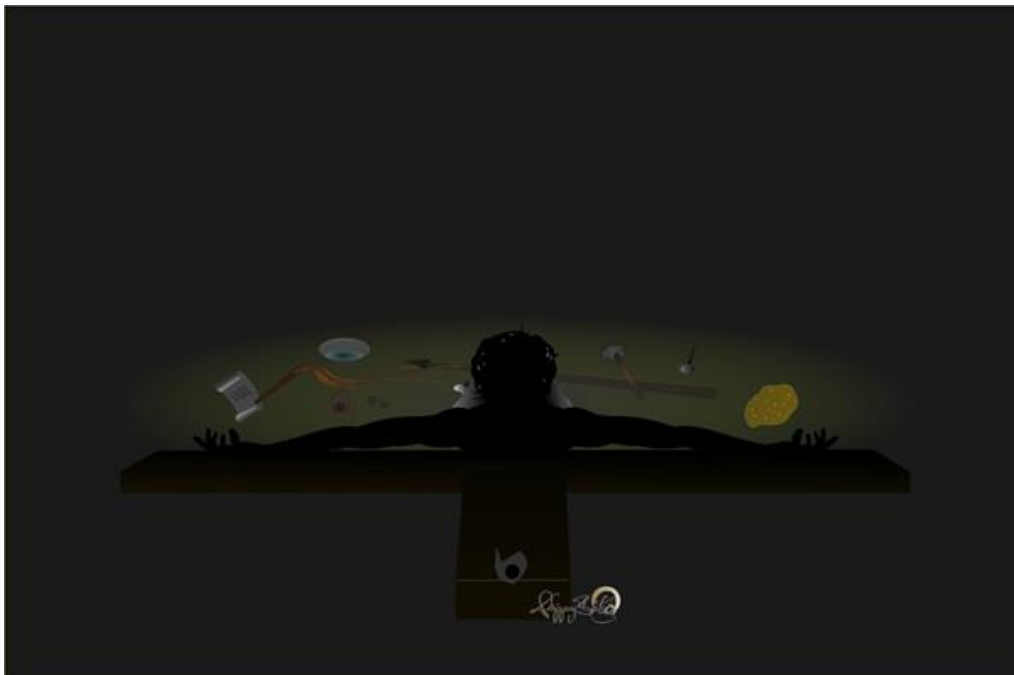
Nem tudnád, hogy „beteljesedett”

Ha kioltanád

Ha kioltanád a sötétséget
A világosságot alig érteném
Nem ismerném a különbséget
És szerelmünket sem félténém

De ismerem, ami elválasztana
És elszakítana tőled
Ami elnyelné, és takarná
Minden szomjamat Előled

Ha kioltanád a sötétséget
Fájdalmadat sem érteném
Kell, hogy mindent megértsek
Mielőtt szerelmed érinteném

Kápolna

Ha elrejtőznél

Ha el is rejtőznél
Eltitkolnád, ami nekem hiányzik
Minden ragyogásom mégis
Csak jelenlétedben látszik

De az sem az én fényem
És nem is az én dicsőségem
Ha eltávolodnál
Szerelmed is távolodna tőlem

Kialudna bennem
Az utolsó pislákoló fény is
Mintha ráfűjtál volna
És vele együtt eltűnnék én is

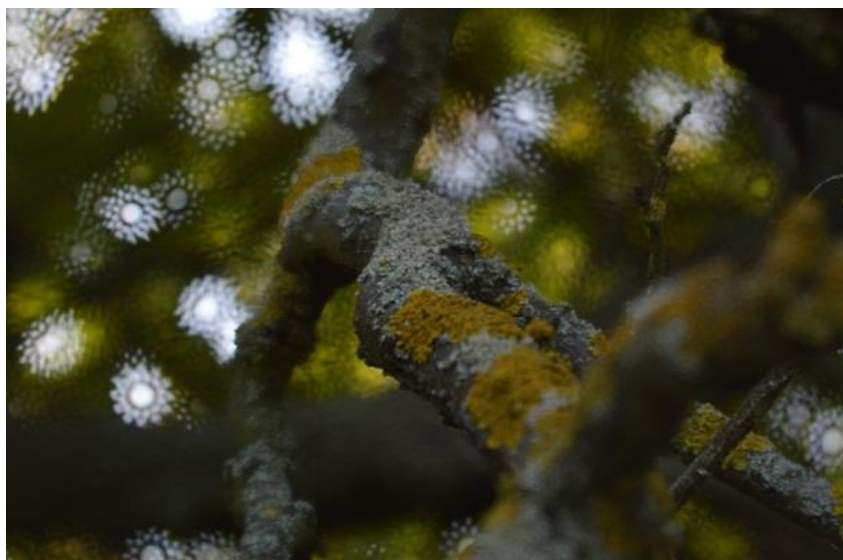
Miattad

Olyan csend van ott
Ahol vagy, és vagyok
Ahol az Élet lüktet
És némák a gondolatok

Olyan csend van
Szinte muzsikál
Vagy a lelkünk dalol
Amint egymásra talál

Olyan csendesek
Az örömteli boldog találkozások
Nem kutatlak, és nem kereslek
Miattad történnek bennünk változások

Benső szentély

Érintéseink

Add, hogy érintésem
Sokáig tartson
Hogy szívemen át
A szívedig hasson

Add, hogy érintésed
Örökké tartson
S hogy szíveden át
A lelkemig átitasson

Érintéseid

Mit érthetek lelkem mélységeiből
Hová szóltanul letekintesz
És mielőtt szólítanálak
Megérintesz

Mit érthetek nagyságodból
Mely végtelen
Csak szerelmünk nyomát ismerem

Szívemen

Ujjad érintéseit
Mikor eltűnik súlya, hogy szeretsz
És várom, mikor nehezedik rám újra
Mikor közelemben lehetsz

Kútnál

Mindig többet adsz
Mint amit kérek
S ha nem kérnék szüntelen
El is felejtenelek

De szerelmed visszahúz
Hiába oltod szomjamat
Szomjasabb lesz lelkem
Kiszáradt kútnál is szomjasabb

Vágyom szüntelen
Mosolyodat látni
Szívem tükrében
Arcodat csodálni

Ott, a mélyben
Hol hallani vélem olykor hangodat
Hová szerelmed cseppje hullik
És halk csobbanással elrejtí Arcodat

Csodákról álmodom /1

Mindig csodákról álmodom
Hová vissza - visszatérek
Ahol csend van, béke és nyugalom
És szerelmed mindent megérinthet

Csodákra vágyom
Találkozásunk minden pillanatában
És már nem is tudom sokszor
Milyen kincsekre találtam

Csodáidra vágyom
Szívedre hajolva meglepetésekkel
Talán sejtet titkos gondolatom
Ne engedj el

Köszönöm

Amikor mondanék bármit
De nincsen szó több
Csak köszönöm
Marad a csend
A néma gondolatok
És elsodor minden aggodalmat a vízözön

Mélység csendje

Óriási mélységek húzódnak bennünk, melyek legmélyebb pontján, az Isten érint.
Vajon mit veszíthetnénk azzal, ha ebben elmerülnénk, és hagynánk, hogy bezáruljon fejünk felett a Világ?

Ajándék

Hogy megbocsájthass
Közelebb szólítasz engem
Csakhogy közelről csodálhasd
Mi teszi ragyogóvá lelkem

Ó, Istenem
Mikor ennyire közelembe hajolsz
Magam sem tudom
Sokáig miért nem válaszolsz

Kutatom titkos érintésed
Újaidnak nyomát szüntelen keresem
Szívem mélyén ajándékkodra találok
Ott ragyog rejtett keresztem

El ne áruld

Hadd legyen rejtély
Amiért érted küzdenem kell
S hogy miért is szeretnél jobban
Ne áruld el

Elég, ha sejthetem
Mi vonzza lelkemet annyira
Hogy szinte tehetetlen
És Beléd kell kapaszkodnia

Csönd takarja minden mozdulatodat
Lelkem némán követ téged
Mintha hallanám újra hangodat
Ismerem minden rezdülésed

Örvénylő csend

Ha kell, többet mutatunk Nálad
Nagyobbat, szebbet, amit az Ember produkálhat
Lemásolunk téged az Istent, vagy mi válunk azzá
Ítéletünkkel szembesítve, mi válunk igazzá

Ha kell, a Nevedben egymásnak nekimegyünk
És álmodjuk tovább, mi az, hogy szeretet
De magunk sem tudjuk eldönteni
Elengedtük - e vajon, vagy még fogjuk a kezedet

Szentté válunk, amint csak lehet
Megtévesztve egymást, és a Szenteket
Elcsendesítünk, ha kell, csak hogy hangunkat hallják
És már nem tudjuk mi sem, mi is az igazság

Csönd születik sokszor az örvény közepén
Csak a Szenteket sodorja magával
Akiket nem ér utol az Ember dicsősége
És találkoznak Isten mosolyával

Igazságaink

Beismerésre, alázatra, térdre kényszeríthetjük - e a Szenteket, alázatunkba burkolt tekintélyünk, hatalmunk és tudásunk előtt?

Beismerésre talán csak annyira, hogy elfojtanánk a bennük rejlő szikrányi Igazat is, ami nem tőlünk származik.

Amit viszont ők sem nyomhatnak el, nem taposhatnak sárba, annyiféle igazságerővel szemben.

Ha magukban készakarva el is nyomnák, el is fojtanák, nagyobb erővel törhet elő a mélyből, aminek Ők sem tudnak ellenállni.

Semmilyen pompa, külsőség sem tévesztheti meg őket.

Egyetlen Érv, ami előtt meghajolnak, az az isteni Ajándék, aminek birtoklásáról ugyan nem tudnak, de ha az sincsen számukra, értelmét veszíti minden.

Azonosulnánk velük, csak hogy mi is kincsekre találjunk. Amiben ott van, ott rejtőzik el az Isten, de a másféle szeretetből nem kérünk, csak olyat, ami jól esik nekünk.

Elfelejtkezve a szűk kapuról, amin átjutva nem maradna semmink, csak, amit az Isten ad, ami mégis a legtöbb, és örökre megmarad.

Merre keresselek

Elrejtet magad előlem
Hogy máshol keresselek
Hogy meg ne szokjam
Ahogy szerettelek

Hogy keresselek újra
Mégis mindig ugyanott
Ahol kutatva
Szerelmed sebeket hagyott

Sebek nélkül nem tudnám
Mennyire szerettelek
És hangod sem hallanám
Hogy merre keresselek

Vágyaimban

Mikor bármit kérnék
Meg ne kösselek
Vágyaimmal akkor
Meg ne sebezzelek

Bármit kérnék Tőled
A csodánál is nagyobb
Hogy Téged csodálhatlak

Mert hagyod
Nehéz bármit kérni
Amit annyira szeretnénk
Ha szívünk lezárva
Mielőtt Téged érintenénk

Lelkünk felett akkor kezed
Tehetetlen
Hegyek sem mozdulnak bennünk
Ha lehetetlen

Ha olykor mégis közelebb hajolnál
A szívünkben húzódozó csöndre
Vágyainkban szerelemre is találnál
Mely meg nem kötözne

Teremtő csodája

/Kis litánia

Isten teremtő érintése - Irgalom
Isteni hatalom csodája - Irgalom
Teremtő gondolata, vágya - Irgalom
Lelkünket tisztító erő, és hatalom - Irgalom
Szabadító lélek - Irgalom

Lelkünk boldogsága - Irgalom
Bensőnk tiszta tükre - Irgalom
Lelkünknek szomszárja - Irgalom

Bűneinkért felmagasztalt felajánlás - Irgalom
Isten előtt tetsző Áldozat illata - Irgalom
Szeretetre békítő feloldozás - Irgalom
Előttünk meghajló könyörület - Irgalom
Gyötrelmeinket megismerő, szenvedéseinkkel azonosuló Szeretet - Irgalom
Adósságunkat eltörölő Ajándék az Isten előtt - Irgalom

Szabadulásunk Záloga - Irgalom
Megváltásunk dicsősége - Irgalom

Imádásunknak gyökere - Irgalom
Kimondhatatlanságban születő gyönyörű gondolat - Irgalom
Hálánk, és imádásunk ékköve - Irgalom
Felajánlásainknak csokra - Irgalom
Elfogadásunkban rejlő isteni szándék befogadása - Irgalom

Csodálatunknak oka - Irgalom
Elnémuló lelkünk csöndje - Irgalom
Lelkünket vonzó isteni szeretet - Irgalom

Imádságunknak hangja, dallama - Irgalom
Lelkünk mélyén érintett húr, és felcsendülő ének - Irgalom
Örömeinkkel egyesülő angyalok zengő kórusa - Irgalom

Szívünkől fakadó hála, és megbocsájtásunknak cseppjei - Irgalom
Találkozásunknak vágya és öröme - Irgalom
Lelkünket díszítő ünnepi méltóság - Irgalom
Legbensőbb táplálékunk - Irgalom

Tisztaságunk őrző lakatja - Irgalom
Jegységünknek, hűségünknek kulcsa - Irgalom

Gondolatainkat, vágyainkat követő isteni szeretet - Irgalom
Szívünk páncélján áttörő gyengéd közeledés - Irgalom

Lelkünk mélyén húzódoó szeretet pecsétje - Irgalom
Odaadásunkban egyesülő Áldozat sebei - Irgalom
Jézusnak sebeiből fakadó vér és víz - Irgalom
Ki nem apadó szerelem kútja - Irgalom
Szeretetet hűsítő forrása - Irgalom

Fölfoghatatlan szeretet és szerelem ajándéka - Irgalom
Szívünkbe rejtett isteni kincsnek ékessége - Irgalom
Tű fokán átjutó lélek boldogsága - Irgalom
Titkos szerelem illata - Irgalom

Istennek lehajló figyelme, és alázata - Irgalom
Isteni Áldozat kiontott vére árán szerzett megbocsájtás - Irgalom
Istennek bölcsessége, hatalma, ereje, neve, és örökké tartó dicsősége - Irgalom

Imádságot követő csend

Van, amikor egy benső imádság után az Isten is csendben marad.
Olyankor vajon meglephette Őt bármi, ami az Emberből fakad, vagy amit képes Ő fakasztani az Ember szívéből?

Sejtem közelséged

Ha Téged nem csodállak
Elvész a fényem a sötétben
S hogy miért is ragyogtam egykor
Nem is értem

Amikor engem csodálsz
Kincseimet észre sem veszem
És azt sem látom

Miért hajolsz közelebb Istenem
Mi lehet az
Ami után tolvajként kutatsz
Vinnéd észrevétlen
És nyomot se hagysz

Nem tudhatom
Mikor lépsz csendben ismét közelebb
Csak a függöny libben
Amikor sejtem közelségedet

Rejtett kincsed

Hálát adok

Kísértéseimért
Melyek kiszámíthatatlanok
S a csatában mindannyiszor
Vesztes maradok

Hálát adok

Minden vereségemért
Mely Tehozzád vezet
S meghajolva Előtted
Kérhetem újra kegyelmedet

Hálát adok

Mikor egy hosszú küzdelemben
Kimerülök
És a magányban ismét
Semmiségemmel szembesülök

Hálát adok

Hogy nincsen
Semmilyen szerzett dicsőségem
És a ruhám miattad ragyoghat
Ismét hófehéren

Hálát adok

Hogy mégsem vagyok
Teljesen tehetetlen
Szívembe rejtett szerelmed
Verhetetlen

Hálát adok
Mert hatalmas Irgalmad örök
És legyőzhetetlen marad
S ha egy csatában mindent veszítenék
Szívembe rejtett kincsed ott marad

Védőpajzsom

Védőpajzsom
Amivel nem támadok
Csak néha kinézek rajta egy szűk lyukon

Eldöntöm, kit engedek a közelembe
S ha az Isten közeledne
Átgondolom majd, ha nagyon akarom

Istenek között

Amikor mindenki magára mutat
Példájaként az Igaznak, a szépnek
Vagy mindenki a másakra mutat
Akit bűnei miatt senki sem véd meg

Nehéz rátalálni akkor, megtalálni az Istent
Aki közöttünk mégis ott van
Ha kérdeznénk; Melyikünk a nagyobb
Ő maradna most is, kereszttel a vállán néma és szótlan

Láttalak

Láttalak a villamoson
Lehajtott fejjel egy széken kuporogtál
Azután mellém szegődtél észrevétlen
És a sétányon át is velem maradtál

Csend volt
Titokkal teli pillanat
Nem szóltunk semmit
Lelkünk néma maradt

Madarak énekeltek
És a fák közé napsugár szökött
A csendet suttogták egymásnak
Sűrű lombok között

Csend volt
Szívem mélyén egyre teljesebb
Arcodat kívántam látni
És lelkem lett egyre csendesebb

Ajtó csikordult, s amint beléptem
Elém tárult gyönyörű Arcodnak látványa
A kimondott szavakra is emlékszem:
„Íme, az Istennek Báránya”

Közeledben

Amikor Téged csodállak
És a sebeidet nézem
Közeledben lehetek

Amikor rámutatsz sebeimre
Mely a Tiédhez hasonló
Azonosulhattam Veled

Érintés nélkül

Mikor nem futok eléd, és már nem sietek
Találkozunk titokban és csendben
Leborulok, és meghajol előtted lelkem
Nem érintelek, és te vagy jelen bennem

Nem hívlak, és nem kereslek
Mintha nem is lennék
Csak a szívem lüktet
Mintha énekelnék

Mintha minden dobbanásban
Patak csobogna
És halk dallamában
Rólad dalolna

Miközben fölém hajolsz
És Arcodat látnám
S a csillámló fényben
Mosolyod csodálnám

Csak egy tükre lehet mégis
A pillanatnak
És dallama

Sóhajtása a néma szavaknak
Mikor a csend
Már szinte énekel
S érintés nélkül
Titokban érlek el

Melletted

Melletted annyi mindent nem kérdeznék
Elég nekem, ha a választ tudod
Melletted örökre csendben lennék
Csak legyen meg mindenben a Te akaratod

Beléd kapaszkodva

Beszöktél hozzám
Egy pillanatra
S lelkem, mosolyod
Magával ragadta

Vittél magaddal
Hova egyedül nem juthatok
Egymagam bolyongva
El nem juthatok

Tavaszi illata emelt
Egyre feljebb
Vonzott a végtelen szerelembe
Beljebb

Oly csend volt körülöttem
Melletted és benned
Jelenléted
Bennem is csendet teremtett

Csak a szeretet maradt
Szomjasan feszült figyelem
Minden pillanatban áthat
S vég nélkül érinthetem

Lüktető, teremtető szeretet
Élettel telis - tele lélek
Meghajolva, vagy kapaszkodva beléd
Téged dicsérlek

Üres kezekkel

Elhagyok mindent

A fényt, a ragyogást
Külcsint, és pompákat
Magamra mutogatást

Öndicséreteket és
Magyarázkodást

A tudás hatalmát
A tekintélyt

Az elismeréseket
A birtoklási vágyat
A büszkeségeket

Mindent
Amit érted elveszíthetek
Képzelt
És viselt ékszereimet

Kincseket, amiket kaptam
És amiket megszereztem
Mikor szerelmed helyett
Más szerelmeket kerestem

Melyekért mélyre hajoltam
De nem elég mélyre
És vágyaim között
Vágyaidat sem vehettem észre

Sokszor hittem
Hogy boldogságomnak oka te vagy
S ahogy múltak az örömök
Arcod helyett láttam saját arcomat

Sokszor hittem azt
Hogy fogod a kezem
S amikor követnem kellett volna
Kezemben nem volt semmi sem

Üres kezekkel
Már a szívem sincsen más vágyakkal teli
Közelről hallhatom sóhajtásaidat
És vágyaidat is kezdem megérteni

Érintések

Ha lelkemre tekintesz
Látod e kezeidnek nyomát
Gyógyulásokat, lemondásokat, felajánlásokat
Vagy nem látsz semmilyen csodát

Látod e rajta
Érintéseidnek helyét
Mikor nem fordultam mégsem
Feléd

Látod e rajta
Ha olykor mégis kerestelek
Vagy csak sebeket látsz
Amiket én okoztam magamon, és neked

Csodák zenéje

Csodákra vágyom
Csodákról álmodom
Szerelmed cseppjeit
Végtelen szomjazom

Ha lehet
Kérlek, add meg
S mire kinyitom szemem
Lepj meg

Legyen, vagy maradjon
Látszólag minden mozdulatlan
Örök teremtésben rejlő titok
Változatlan

Hadd legyen még több
Amit nem értek
Legyenek titkaid
A miértek

Hadd legyen még több
Ami a Tiéd
Határtalan szeretet
S a végtelen ég

Hadd legyen, és zengjen
A mélybe vesző csendből fakadó titokzatos dallam
A szeretet, az irgalom, a béke

S ennek a csodának zenéjét mindörökre halljam

Téged akarlak

Téged akarlak minden kincseiddel együtt
Melyek miattam fénylenek és rólam szólnak
Olyankor veled dalol a lelkem
S angyalok a mennyben is veled dalolnak

Téged akarlak
Amiért elrejtettem benned szerelmem
S olthatatlan szomjad örömét
Megtalálod bennem

Téged akarlak
Úgy, ahogyan én akarlak látni
S téged szüntelen
Vég nélkül csodálni

Mosolyod

Amikor mosolyogsz
Dalol a végtelen
És mosolyod áthat
Rejtett útjain szívemen

Melyekről nem tudtam
És már azt hittem, nincsenek
A mélység határain
Mégis megérintenek

Hűséget, vágyakat
Melyeken mosolyod áthat
Tiszta szerelmet
Amit az Isten csodálhat

Csendről

A csend, visszautalás az ember legbensőbb vágyaira, amit lehet, hogy az Isten már lefoglalt magának.

Nagyon Szentnek kell lenni ahhoz, hogy ebbe a kapcsolatba, mely a magány titkos része, meg ne sérüljön a lélek. Ahol a Csend, csend marad, ha az Isten nem akar belevinni többet. Amiről beszélni, talán lehetetlen. Amint beszélénk róla, csak részeit említenénk akkor is, ha könyveket írnánk arról, de átadni lehetetlen, amikor szinte már Szerelem az, és olyan, amihez harmadikként nem férhet hozzá senki.

Ments meg engem

Ments meg engem

Az öncsodálattól
Az öndicséretektől

Önfényes káprázattól
Érdemeket szerző ragyogástól
Elismerő kitüntetésektől

Tekintélyem előtti meghajlástól
Sztárságtól és magasztalástól

Amikor eljátszom azt, hogy szent vagyok
Amiért csak mögöttem lehetsz
És már dicsőségem sem ragyog
Amikor hirtelen mindent mégis elvehetsz

De add meg kérlek

Benső küzdelmeimnek végtelen sorát
És hajolj hozzám észrevétlenül
Ha közelről szeretnéd látni irgalmad
A legnagyobb csodát

Titokzatos szerelem

Érintetlen csöndben
Gondolataidat olvasom
Ismerem vágyaidat
Érintéseidet is hagyom

Ebben a csendben
Minden egybeolvad
És egy pillanatra
Lelkem átkarolhat

Ebben a pillanatban
Eggyé válik az örök és végtelen
Vágyaid illatában
Virágzó boldog szerelem

Mily gyönyörű vagy
Sebzéseinken túl gyógyító Irgalom
Isten mosolyában rejlő
Titokzatos Szerelem - fájdalom

Ki lehet középen

Amikor másokra súlyokat
Köveket dobálok
Vajon körön kívül
Vagy éppen a közepén állok

Ki állhat középen
Mikor vágyaim magamra mutatnak
És tündökléseim
Csak engem nem untatnak

Ki lehet világom közepén
Amikor arcom, büszkeségtől ragyog
Mert helyet cserélve
Az Isten, én vagyok

Amikor már nem hajtok térdet
Ki lehet középen
Mikor meghajol előttem az Isten
Némán, összetörten

Pislákoló fényben

Amikor nem válaszolsz
Gondolataidat mégis megértem
Miért is néma minden körültem akkor
És szívemben miért nem

Amikor kilátástalannak tűnik minden
És szívemben mégis szerelem lángja lobban
Mintha vezetnél a pislákoló fényben
De megállsz hirtelen, és átölelsz szorosabban

Hogy elérjelek

A mércét előttem
Ne tedd lejjebb
Emeld fel Istenem
Egyre feljebb

Hogyan is tudhatnám
Mit jelent szerelmed
Ha csak átugranám
És mindent elfelejtek

Add, hogy újra kezdjem
Hogy újra nekifussak
Ha mégsem sikerülne
Egyszer karjaidba jussak

Hogy elérjelek
Emeld a mércét magasabbra
S meglátod egyszer ott leszek
Színed előtt én is leborulva

Csepp szerelemért

Ismerem szerelmed
Amint a szívemhez ér
Mélyebbre rejtetted
Egy csepp szerelmemért

Mélyre hajolsz
Hogy ott keresselek
Vagy határainkon túl
Téged érintselek

Mélységbe vezetsz
Miközben lehunyom szemem
Szomjat oltó Lélek
Titkos szerelem

Sodorsz magaddal
Titkaidban beljebb
Végtelen mélységből
A Végtelenben feljebb

Ha át nem ölelnél
Magamra maradnék
Eltűnnék nélküled
S a végtelenbe vesznék

Ha át nem itatnád
Szomjas szívemet
Hiába szólítanál
Hiába keresnéd lelkemet

A csendben

Amikor ruhádnak szegélyét
Vagy csak lábaid nyomát érinthetem
A boldogság foltja tükröződik
És ott marad örökre szívemen

A csendben
Amint fejem az Öledbe hajtom
Megnyugszik a lelkem
És sóhajodat hallom

Ragyogásod

Rám nehezedik olykor érintésed
Amikor jobban féltenél
Szerелеmben éget közelséged
Amint közélről érintenél

Sárral kened be szemeimet
Hogy Téged lássalak
Föld porától tisztítod lelkemet
Hogy Téged csodáljalak

Más kincsek miatt hajolsz

Egyre közelebb
Szívem mélysége vonz
Hogy megismerjelek

Másmilyen ragyogást keresel
Amit nem láthatok
Mikor eltakarod előlem fényedet
Amiről nem tudhatok

Érintésed

A csendnek
Minden dallamát megízlelem
És a hangja áthat
Mint szellő a lelkemen

Leheleted
Lelkemet éltető sóhaj
Mélyből fakadó
Szerelmes óhaj

Válaszom
Hogy létezel
Mert minden pillanatban
Kérdezel

Átölel a csend
A benned rejlő végtelen
És szerelmes érintésed
Ott marad örökre lelkemen

Gyémántmosoly

Takard el szemem egy pillanatra
S míg tenyered sötétjét nézem
Új világra nyílik szemem fénye
S a régire alig emlékszem

Takard el szemem csak egy pillanatra
Takard el egészen
Szívem mélyén mosolyod csodálom
Csillogó gyémánt a sötétben

Takard el szemem
Rajtad kívül mást ne is csodáljon
Amiben elrejtet magad Istenem

Add, hogy a lelkem rátaláljon
Takard el szemem Istenem
Csak egy, és örök pillanatra
Szívem mélyén nyílik a szerelem
Egyetlen szavadra

Szerelmedért

Ha nem lenne miről lemondanom
Nem tudnám mit jelent szerelmed
Nem tudnám miről mondtál le miattam
S hogy van miért szeretned

Ha nem lenne miről lemondanom
Lábaid nyomát sem találnám
Hiába keresnélek szüntelen
Vágyaimnak örvénylő erejét járnám

Ha nem lenne miről lemondanom
És nem fogadnék el semmit a kezedből
Nem látnám a mélybe rejtett kincseid
Nem értenék meg semmit szerelmedből

Ha nem lenne miről lemondanom
Nem tudnám, hogy a szenvedést miért is akartad
S nem hallanád lelkem válaszát sem
Küzdelmeimben szerzett sebekkel érted, és miattad

Érints meg

Nem tudok mondani semmit
Szerelmedből semmit sem rejtész el
Nézem tenyered
És szeretetsebeidért semmit sem felejtész el

Nem tudok mondani semmit
A csendben elhalkul hálaadásom
Mi mindent vállalsz és veszel még magadra
Némán csodálom

Semmit sem tudok mondani
Lehajtom fejem
De kérném, legyen még áldó kezed
Szomjas lelkemen

Szívemben csendesül kívánságom

Csak érints meg engem Istenem
Ha szíveden újabb sebek szakadnak fel
Legyen még áldó kezed, szomjas lelkemen

Rejtett szerelem

Amikor súgsz valamit
Mintha mélyről hallanám
Mintha szívem vágyait
Eléd tartanám

És csak olvasol
A megfakult sorok között
Elmerülve csendben
A hiányzó oldalak fölött

Keresel valamit
Amit senki sem találhat
Alig hallható
Régen megkopott imákat

Ami rólad szól
Vagy még azoknál is többet
Amit kimondani sem tudtam
Szívembe rejtett szerelmet

Szívhangok

Milyen csönd van
Amint meghallgatod lelkem
S a szótlanágban
Ott van válaszod a csendben

Nem is tudom
Mi kellene még
Ha kimondanám is
Vajon értenéd

Értenéd e
Mitől lesz minden teljesebb
Lehet e vágyam
Tiednél kisebb, kevesebb

Értenéd e
Ismernéd e gondolatom
Ha szerelmed nem keresem

És nem szomjazom
Találnál e valamit
Amit annyira szeretnél
Ha nem hallanád szívem hangjait
Meg sem értenél

Ha keresnél

Szívembe rejtelek
Érintésnyire közel
Hallom suttogásod
Míg gondolatod is átölel

Vagy csak óriási vágyaim
Érnének utol
A lélek parányibb
Ha az Isten is leguggol

Mégsem tűnnék el hirtelen
Miközben keresnél
Ha porszemek között
Különlegeset szeretnél

Rejtett üzenet

Istenem
Csak halkan
Minden örömöd megszólal e dalban
Minden örömöd, mely az enyém
Gyönyörű szerelmed, hogyne érteném

Csak halkan
Csendesen
Suttogó lelked
Lelkemen

Szerelmed lelkembe olvad
S nem tudom, ki mondta előbb szeretlek
Vágyaim közt rejlő üzenet lehetett csupán
Mennyire kereslek

Olts szerelemmel

Szállnék veled Istenem

Mint az árnyék
Lépteid nyomában
Észrevétlen járnék

Szerelem illata árad
Amit csak megérintesz
Örömet fakasztasz
Amire titkon rátekintesz

Tekints rám olykor
Mikor nem is sejteném
S ha szerelemmel oltasz
Minden örömed az enyém

Csodákról álmodom 2

Csodákról álmodom
Amiket nem érthetek
És hiszem
Hogy akkor bármit is kérhetek

Csodáidról álmodom
És csodáidra vágyom
Hiszem, hogy tetteidből
Semmi nem marad álom

Álom marad csupán
Amíg csak képzelem
S a gyönyörűbb valóság
Fájhat is nekem

Teremtett Világod
Mégis csodálni vágyom
Míg az Élet tükreben
Arcodat csodálom

A végtelen horizontján
Ahol a mélység és magasság összeér
És egy pillanatra közelebb hajolsz
Egy szerelmes sóhajért

Szerelmed fénye

Amikor benned tündököl fényességem
És Te vagy a Minden
Szívem mélyén rejtett kincs ragyog

A szerelmes Isten

Naplemente

Mintha tüzet gyújtánál a túlparttól
Egész a lábamig
Mely még annál is közelebb hatol
Egész a szívemig

Ott perzsel és lángol
A távolságokon át közelebb hajolva
Ahol szomjúságomat
Csak forróbb szerelmednek tüze oltja

Mit adhatnék neked

Boldogságodért, örömeidért
Mit adhatnék Neked
Ha találnál bennem kedveset
Legyen mindörökre Tied

Mit adhatnék abból
Amiből semmi sem az enyém
S ha szívemben találnál kincseket
Azt sem félténém

Mit adhatnék Neked
Vágyaim is csak Miattad fénylenek
Ragyogásuk, értékük sem enyém
Minden éke vágyaidnak, a Tied

Kőbe vésett szerelem

Védd jól a szívembe
Amiért szólítottál
Mintha lelkemre ismét
Ráhajolnál

Védd jól a lelkemre
Amiért más nem lehetek
S hogy a boldogságra
Csak Nálad lelhetek

Védd jól a szívembe
Hogy el ne felejtsem soha
Amiért szólítasz szüntelen
Mi is lehet az oka

Amit szívembe írtál
Pillanatra se felejtsem
Mintha kőre vésted volna
Vágyam - szerelmem

Jelenléted illata

Áldott csendben lopva kopogtatsz
Hogy ne érjen jöttöd váratlanul
S mire észrevenném, hogy újra itt vagy
Vállamra hajtod fejed szótlanul

Gyönyörű titkok csendje
Amiért újra találkozhatunk
Vágyainknak liliomkertje
Hová kettesben juthatunk

Áldott csendben
A szerelem virágai nyílnak szüntelen
S mielőtt újra kopogtatnál
Jelenléted illatát szívemből ismerem

Titkaid között

Milyen titkot őrzöl
Amiért követlek
S ha elárulod
Még jobban szeretlek

Milyen szerelmet őrzöl
Mely mindent átölel
És a hervadt szirmok közé
Életet lehel

Milyen hatalmat őrzöl
Mikor hozzám hajolsz
És csak meg akarsz érteni
Miközben átkarolsz

Milyen vágy van Benned
Hogy megérinthess
Rejtett gondolataimon túl
Szívembe tekinthess

Milyen csodálat van Benned
Hogy többnek látsz annál, ami vagyok
S hogy miért szeretsz ennyire
Titkaid között, titok maradok

Örök szerelem

Érted e a csend hangjait
Titkolt vágyaimat Istenem
A Te gondolataid is oly csendesek
Alig ismerem

Ez az a csend mégis
Mely hiába néma, és hallgatag
Egyszer megértem
Mintha szívembe írnád gondolataidat

Ez az a csend
Mely titokzatos amíg meg nem ismerem
Benne nyílik mégis
Egy örökre szóló, virágzó szerelem

Hadd csodáljalak

Vond magadra figyelmem
Töltsd be minden vágyam
Hagyd, hogy minden gondomat felejtsem
Hagyd, hogy Arcodat csodáljam

Ne csak egy percre
Ne csak egy rövid pillanatra
Maradj mellettem örökre
Ne hagyj magamra

Szerelem

De boldog voltam Istenem
Hogy egy táncra Veled lehettem
S mikor elfáradt a lelkem
Karjaidba hullva elszenderedtem

Talán imádság lehet
Mikor elfelejtem, hogy hol vagyok
És táncol, dalol Veled a lelkem
Miközben köröttem, csillagos ég ragyog

Imádság lehet talán
Hosszan tartó önfeledt ölelés
Mely csak egy rövidke pillanat
S talán álom, az egész

Közelebb hozzád

Hadd hajoljak szívedhez
Hadd hajoljak egészen oda
Minden titoknak kezdetéhez
Ott kezdődik el a csoda

Ott kezdődik
És onnan nyílik a Végtelen
Hova vissza - visszatérve
Irgalmad csak közről érthetem

Ahogy a lélek lelket érint
Közelebb Hozzád nem juthatok
Hadd hajoljak szívedhez közel
Hadd maradhassak örökre ott

Fordulj felém

Fordítsd felém Arcodat akkor is
Ha kísértés takarná előlem
Fordítsd felém tekinteted
Ha más kincsekért sóvárogna lelkem

Fordulj felém akkor is
Ha még nem Téged csodállak
S ha eltűnik szememről a fátyol
Már látlak

Fordulj felém minden pillanatban
Mert kereslek
S ha nem látnám Arcodat
Nem tudnám, miért is szeretlek

Érintésed

Érintésedet ismerem
Ezt az érintést nem felejtem
Erre az érintésre hajol meg
És nyílik meg előtted a lelkem

Érintés lehetett
Titkos találkozásnak ideje
Amint fölém hajoltál
És lelkemet, lelked lehelte

Ismerem ezt az érintést
Melybe a lelkem beleremeg
Mintha újra átjárná bensőm
Leheleted

Téged hívlak
És szólítalak ismét a csendben
Hajolj a szívemre titokban
Ne hagyd kialudni lelkem

Ölelésed

Átölelsz
Mikor kezeimet hozzád felemelem
És minden aggodalmam
Egyszerre elengedem

Vigye a szél
Szívemtől minél távolabb
Fújja messzire
A lelkemet fojtó gondokat

Más a Te szerelmed
Mikor ölelsz is, lelkem szabad marad
Csak én vagyok mégis
Aki nehezen engedi el karjaidat

Lélek szárnyalása

Ismered a szabadságot
Istenem
Amiről sokszor csak álmodom
És csak kergetem

Ismered a lélek szárnyalásait
Fel a magasba
Tudod, hogy öleld magadhoz
Egyre magasabbra

Ismered határait
Örömnék és a szeretetnek
S Te adsz lehetőséget
Pillanatnak és a Végtelennek

Rejtőzz el /1

Rejtsd el magad Istenem
Rejtőzz előlem jobban
Míg lépteid nyomát keresem
Mutasd meg Arcodat titokban

Mutasd meg útját szerelmednek
Mutasd meg rejtett ösvényeit
S ha szívem mélyére vezetnek
Mutasd meg szerelmed kincseit

Vezess engem oda
Hová magamtól nem juthatok
És legbensőbb vágyaidról
Nélküled semmit sem tudhatok

Ha már közel járnék Hozzád

Csendesítsd el a lelkem
S hogy viselni tudjam jelenléted
Rejtőzz el jobban bennem

Szerelmünk dallama

Dalolnék újat
Gyönyörűt neked
De szívemnek minden dallamát
Ismered

Mintha régről hallanám
Egy szerelem énekét
Minden hangja tőled van
Tiéd

Dalolnék újat, de minden ismétlésben
A Te örömöd ragyog
Visszhangzik lélektől lélekig
S dallamában ott vagy, s én is ott vagyok

Örökké újra

Mikor figyelmed
Elragad
Egybeolvad az örök
És a pillanat

Mégis minden
Ami a most, és a jelen
Örökre szóló
Örökké tartó szerelem

Minden pillanata kezdet
Mely végtelen
A múlt örömével megőrzött jövő
És benne a jelen

Lelkem csendesedj

Lelkem csendesedj
Ne szállj az Istennél messzebb
Örömdben ne repülj távolabb
Az Istennél feljebb

Lelkem csendesedj
Isten öröménél halkabban dalolj
Észrevétlen nehogy
A saját örömödbe karolj

Lelkem csendesedj
Homályos zajban ne kutass titkokat
A magasság lesz akkor mélyebb
Ahol az Isten is szabad

Lelkem csendesedj
A mozdulatlan némaságba hatolj beljebb
Nyiss ajtót a szívedbe zárt csendre
S meglátod, Teremtőd mit rejtett el benned

Lelkem csendesedj
Hogy a legnagyobb zajban is haza találj
Ahol magányodban sem maradsz egyedül
Az Isten, előtted áll

Lelkem csendesedj
Hogy meghalld az Isten válaszát
Szíved mélyéről visszhangzó
Szerelmes óhaját

Hagytad magad

Ha tudnám
Titkaidból mit árulsz el nekem
Lelkem alig értené
S nem bírná viselni a szívem

Amit mégis tudnom lehet
És hallanom is szabad
Csak egy részét érthetem
S a többi titok marad

Maradjon titok
Amit meg sem érthetek
Maradjon Szent
Amit meg sem érinthetek

Maradjon hófehér
Érintetlenül tiszta szerelem
S nem baj, ha nem tudom idejét
Ha mégis érinthetem

Nem baj, ha nem tudom
Mikor volt legszebb a pillanat
Mikor hagytad, hogy megérintselek
Mert hagytad magad

Maradj még

A veled töltött idő
Egyetlen pillanat
Mely, ha elmúlik
Hirtelen megszakad

Maradj még egy percre
Amit mondanál, ne siesd el
Míg szomjamat oltanád
Gondolataidat ne felejtsd el

Maradj még velem
A hold nem takarhatja örökre a napot
Másként tündököl csupán
Míg körötte csillagos ég ragyog

Maradj még velem
A mélységekben Te gyűjtasz világosságot
S ha mélyebbre hajolnál Istenem
Tündöklő fényében Arcodat csodálod

Rejtőzz el /2

Titkaidat el ne áruld
Teljesen
Szerelmünknek kulcsa
Hadd legyen

Rejtőzz el jobban
Ha tapintatlanul közelítenék
S ha mindent, ami Szent
Önző vágyakkal érintenék

Rejtőzz el nyomban
Ha lelkem dicsőségeket szeretne
Hó takarja lépteidnek nyomát
Ha fölötted is hatalmat szerezne

Amint úgy tűnne

Hogy Rólad már mindent tudok
Rejtőzz el azonnal Istenem
Jelenléted is maradjon előttem titok

Szerelmes ölelés

Mikor túl vittél egyszer a felhőkön át
Hol minden örökké fényben ragyog
Szédülten forgott köröttem a világ
S azt hittem, csupán csak álmodok

Ezt az örömet mégis jól ismerem
És úgy érzem, a mennyben vagyok
Hol miénk itt ez a nagy szerelem
S mindenki, mindenkitől boldog

Vigyázz rám

Vigyázz rám, hogy örökké nyíljak
Vigyázz rám, hogy boldog legyél
Vigyázz rám, ha szirmaim lehullnak
Az ősz színeiben, mégis ott legyél

Vigyázz rám nagyon
Őrizd meg örömöm illatát
Hadd tárjam hálám színed elé
Végtelen szerelem minden pillanatát

Mit teszek érted

Mit teszek másokért
Akiket könnyelműn megítélhetek
Míg magadhoz szólítasz mindenkit
Nemcsak a Szenteket

Mit teszek érted
Ha csak magam javait keresem
S míg irgalmad csodálom
Arcod vonásait is elveszíthetem

Bárcsak hagynám

Átölelsz
A mélységbe hajolva
És magadhoz emelsz
Belém karolva

Viszed a szívem
Mintha kincset találnál benne
És viszed a lelkem is
Mintha örökre már a tiéd lehetne

Bárcsak hagynám magamat
Mindig magadhoz emelni
Bárcsak hagynám lelkemet
Örökre átölelni

Hajtsd fejed karjaimba

Nyisd meg a szívem
És hallani fogod dallamát
Emeld egészen magadhoz
Ha csak halkán hallanád

Nyisd meg a szívem
Mely sokszor csordultig tele
S ha nem ömlene ki szerelmem
Mihez kezdenék vele

Nyisd meg a szívem
Ha szomjadat titkon oltanád
Hajtsd a fejed karjaimba
S meghallod lelkem sóhaját

Rejtőző szerelem

Milyen ünnep is lenne
Ahol már régen nem vagy ott
Ha trónra emelnének engem
Ahol az isten is én vagyok

Hamis ékszerek
Hiába díszítenének engem
Ha szerelmed nélkül
Nem csillog többé a lelkem

Hiába énekelnék
Hiába dalolnék örömről szüntelen
Ha megfeszített Szerelmed titkait
Nem is ismerem

Szerelmes sóhaj

Emlékszem
Amint a lelked, lelkem fölé hajolt
Énekelt akkor a lelkem
Valami gyönyörűt dalolt

Mintha Isten örömét hallottam volna
Sóhajként a csendben
S talán, nem is én daloltam
Csak a sóhajtása visszhangzott bennem

Gyönyörű vagy

Köszönöm Istenem
Hogy megismerhettelek
Mikor kezded a lelkemre helyezted
És megérinthettelek

Milyen gyönyörű vagy
Teremtésben virágzó Rejtelem
Érinthetetlen Lélek
S a benned lüktető szerelem

Milyen gyönyörű vagy
Minden gondolatod csodálattal teljes
Alkotsz és teremtesz
Csakhogy szerelmed válaszára lelhesz

Mielőtt

Megértesz
Mielőtt gondolataimat elmondanám
És betöltöd lelkem
Mielőtt szerelmed szólítanám

Hogy miért is szeretsz ennyire
Válaszolsz, mielőtt kérdeném

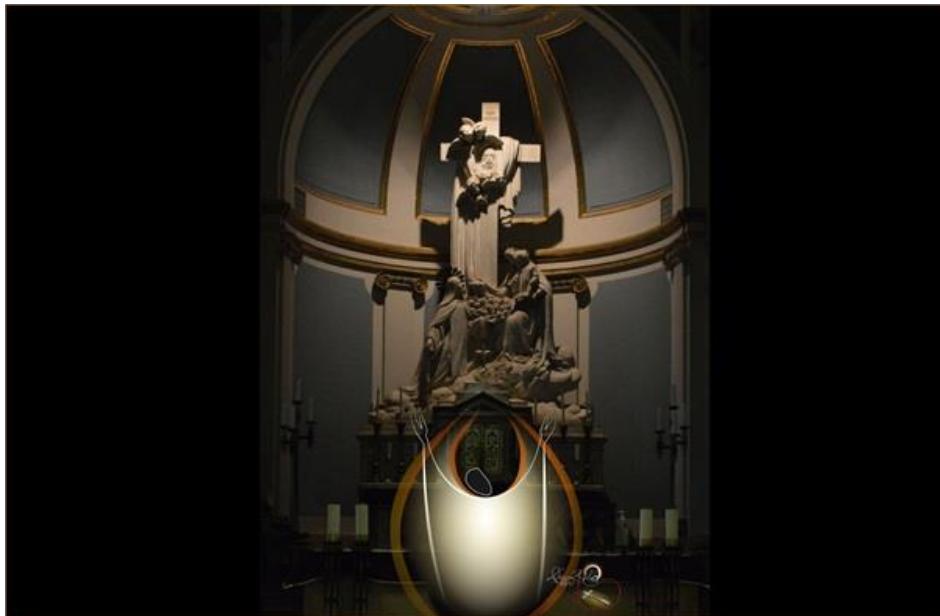
Átölelsz csendesen
Mielőtt szerelmed megérteném

Szerelem illata

Lelkemen kezed érintése
Amikor itt vagy velem
Lelkemen, lelked féltése
Szerelem

Imádság minden gondolat
Mely hozzád köti a lelkem
Nem keresem a szavakat
Elnémulnak a szívemben

Ott mélyebb a csend
Honnét magasabbra emelnek a vágyak
És szerelem illata tölti be lelkem
Hogy hozzád eltaláljak

Ahogy szeretlek

Ahogy én szeretlek

Nem is tudom, mennyire jó Neked
De tudnod kell
Hogy szavak nélkül is fogom a kezéd

Szavak nélkül is
Rád gondolok
És a pillanatokban is
Veled vagyok

Mégsem tudom
Mennyire lehet ez jó Neked
Nem láncolhatom szívemhez
Szívedet

Szabadok vagyunk
Ahol a szerelem tiszta marad
Ahol nem köti meg semmi
Semmilyen akarat

Nem tudom mégsem
Mennyire jó, ahogyan én szeretlek
De elég lehet, ha csak hagyom, hogy átölelj
S én is átölellek

Csak te

Ha elfordítanád arcodat
És elengednéd a kezem
Sötétségben járnék nélküled
Mintha lehunynám a szemem

Ha elrejténéd előlem
És szerelemed titkolnád
A lángját vinnéd el tőlem
Mintha kioltanád

Nem tudnám
Hol találom, és hol keressem
Csak Te gyújthatod újra lángra
Hogy tiéd lehessen

Susogó szellő

Mi lehet ez a szerelem
Mi lehet ez az ismeretlen ölelés
Mi lehet ez a vágy

A mélybe hajló magasba emelés

Mi lehet ez a szótlan
Kimondhatatlan és féltő szeretet
Mely susogó szellőként sodorja
És hozzád emeli lelkemet

Forró ölelésben

Amikor vágyaim között
A lelkem visszakapod
Egy pillanatra olykor
Mégis magára hagyod

Mintha nem lennél biztos
Hogy mennyire szeretlek
S eltakarod Arcodat
Hátha elfeledlek

Tudnod kell mégis
Az emlékek hozzád tapadnak
És a vágyaink
Örökre megmaradnak

Hívtál, és szólítottál
Hogy forduljak feléd
S egy forró ölelésben
Örökre legyek a tiéd

Szerelmedtől ragyogjon

Ahol a szerelmünk
Egyszerűségben ragyog
Ott vagy elrejtve
És én is ott vagyok

Ismered az emberi szívek
Vágyait
És ismered az ember lelkének
Álmait

Melyben a valóság
Nem lehet gyönyörűbb Nálad
Ha csak elvakít szépsége
És elkápráztat

Akkor gyönyörűségedet
Mintha rejténéd
Mintha kincseinkből
Semmi sem lenne a Tiéd

Mintha más kincsekért Hajolnál
Hozzánk közelebb
Mikor jelenlétedben
A szívünk is egyre üresebb

Vigyázz rám nagyon
A Téged elvakító pompától óvj meg engem
S ha méltónak találnál
Szerelmedtől ragyogjon a lelkem

Ne adj többet

Ne adj többet
Csak, amire szükségem lehet
Vagyis csak azt
Amire szükség van Neked

Minden mástól
Csak én lennék gazdagabb
És a lelkem lenne
Tőled egyre szabadabb

Ne adj többet
Mint amiért még szeretsz
Ami a Tiéd
Amitől mindig boldog lehetsz

Szerelem virágzik

Ahol csend van
Szerelem virágzik a mélyből
És hozzád emeli a lelkem
Boldog szédülésből

Átölelnélek
De nem tehetem
Csak ruhád szegélyét
Érinthetem

Ott, ahol csend van

És gondolataidat megértem
És hozzád emelem a lelkem
Hogy magadhoz ölelhess egészen

Lépteid nyoma

Szent a Te utad
Istenem
Szívemtől, szívedig
Ezt keresem

Ha bolyongásaimban
Kiutat alig látok
A Te utadon mégis
Hozzád talállok

Míg utadat felém
Kerested - kutattad
Lépteid nyomát
A szívemen hagytad

Ismerem ezt az utat
Már régóta ismerem
Velem voltál mindvégig
És kezemet fogtad Istenem

Boldogság, szerelem

Mikor lehunyom a szemem
Téged áldalak
Amiért egésznap Istenem
Csodálhatalak

Téged dicsér
És magasztal a lelkem
Hogy örömdben
Boldogságra leltem

Boldogság - szerelem
Szívembe oltott örömöm
Lelkemre hajló Irgalmad
Köszönöm, köszönöm

Légy áldott

Légy áldott a kísértéseimért
Hol már azt hiszem, nincs tovább
S a mélységéből
Talán kiáltásomat is alig hallanád

De van mélység
Hol a szerelmed is mélyebb
És magassága nyílik
Hol a lelkem elérhet Téged

Van mélysége
Mint egy álomba zuhanás
És magassága
Mint egy gyönyörű látomás

Légy áldott a megpróbáltatásaimért
Hol a küzdelmeimben is tied a dicsőség
Mikor a mélységben ismét szerelem gyullad
És fölemel Irgalmad, a Végtelen Mindenség

Imádság csendje

Találkozunk ott, ahol csend van
Amit nem háborgat senki
És szerelmeden kívül Istenem
Nem hatolhat át rajta semmi

Találkozunk ott
Ahol mindig kereslek
Szívem mélyén ott
Ahol gyengeségem ellenére is szeretlek

Belső utak

Jézus szavai /” Imádkozzatok ellenségeitekért”

Több mint érdekesek Jézus szavai:

” Imádkozzatok ellenségeitekért.” ...

Több, amikor azokért is imádkoznunk *kell*, akiket gyűlölünk.

Miközben a szeretethiányának kérdésére kezdenénk választ kapni, egyre több olyasmi tárul elénk, amiről mi tehetünk személyesen, amiért mi tartozunk felelősséggel, vagyis én, aki kivonom magamat ebből.

Szeretet felé

Apránként megérthető, hogy a Szeretet kérdése mennyire nem édelgés, mennyire nem csupán érzés és érzelem.

Hogy mi is jelenthet igazán fordulatot a Szeretet központjához közeledve? – az, amitől a leginkább tartunk, és amiért nem akartunk róla tudni sem.

Amint küzdeni fogok, szembenézve kísértéseimmal, Jézusért, Jézus miatt, újabb küzdelem sorozata kezdődik el bennem; ráadásul önmagammal szemben.

Kísértéseinkről

Inkább szenvedjünk a kísértések elleni küzdelmeinkben, mint a lelkünk felett aratott győzelmeitől.

Csoda lenne?

Amikor imát, közbenjárást kérünk, de a nyomorúságunk gyökeréről nem beszélünk, csak mi gondoljuk, hogy a Szentek sem tudnak azokról.

Többet is tudnak. Jézusnak szenvedésében, nagyobb fájdalommal tör rájuk. Hogy ne értenék meg kéréseinket? Hogy ne látnák szenvedéseinkben a ragaszkodásunkat vágyainkhoz? Hogy ne látnák, hogy Jézusban a sebünk, milyen mélységben szakad föl, és vérzik, amíg az Istentől sem várunk többet, mint hogy akaratunkat teljesítse. Hogy ne látnák Jézus tehetetlenségét, megkötözöttségét?

Csoda lenne, hogy a Szentek, Jézus gondolataival, vágyaival, szomjával azonosulva, Sebeinek okáról is tudnak?

Szeretet érintései

Sokszor azt gondoljuk, hogy amikor nincsen semmilyen gondunk, az Isten szeretetének viszonzásában, szeretetünk is megfelelő lehet feléje.

Szeretünk elmerülni élvezhető boldogságainkban, a szeretet azonban elvárásokkal van teli. Amíg nem nehezedik ránk Isten keze, addig másnak ismerjük, és azt az képzelt istent adjuk tovább egymásnak, miközben visszahúzzunk embereket, lelkeket olyan boldogság érzetekbe, melyben mi jól érezzük magunkat, saját igazolásunkra.

Mégsem kell ahhoz rossz embernek lenni, hogy a Szeretet szorító, ölelőbb érintését megtapasztalva, hívására figyeljünk oda, és a megszokottól eltérő szűkebb ösvényen haladva, a közeledésben folyamatosan válaszoljunk hívására.

Sztárnak lenni

Sztárságom ellen küzdeni, szinte lehetetlennek is tűnhet a sodrás erejével szemben, mint hasonlóan a visszatérő kísértéseinktől megszabadulni.

Közben dicsőséget is szerezhettek. Megelőzve Jézust, aki észrevétlenül lemarad mögöttem, és mire észreveszem, megkérdőjeleződik hitele is mindannak, amit tovább adtam, akár, Jézusra hivatkozva.

Megbocsájtásról

Ha meg nem bocsájtok, elővehetem az imádkozás összes kellékeit, technikai, lelki megoldásait, hihetem, hogy kedvenc vagyok az Isten előtt hanghordozással, gyermeki lelkületemmel - hangulatommal agyafűrt színjátásaimmal, de a megbocsájtás, bármennyire őszinte kell legyen, mégsem gyermeki.

Megbocsájtásom pillanatában nem rendkívüli dolog, hogy én „sérülök”. Vagyis tudatosan nem nyerek győzelmet a másik ember felett.

Legyőzött lennék? - nem. Csupán nem lenne semmim, amiért az Isten elfordulna tőlem, és a kimondatlan kéréseimet sem hallaná, miközben kezdem megérteni, mit jelenthet a bűn miatt szerzett szeretetsebek titka.

Imádság csendje

Érdekes, ahogyan igyekszünk megteremteni magunk körül és magunkban az olyan csendet, ami megfelelhet egy nagyobb összeszedettségnek, ráhangolódásnak, nagyobb és teljesebb odafigyelésnek az isteni kapcsolathoz, az imádkozáshoz. Sok energiát fektethetünk ebbe, szinte már megoldásaként annak, amiről úgy gondoljuk, hogy a kapcsolathoz, a meghallgatáshoz is nélkülözhetetlen.

Könnyen függővé válhatunk, olyan tényezőktől, olyan magunk által kialakított elvárásoktól, melyeket, ha nem sikerül megteremtenünk, akkor az egész imádságos, bensőséges kapcsolatunknak is lőttek.

Milyen gyönyörű, és megfogalmazhatatlan csend az, mely minden körülménytől, általunk szabott feltételektől függetlenül is áttörhet a legnagyobb zajon, borzalmakon, betegségeken, fájdalmakon, azon a fronton, ahol és amelyben élünk, és ahogyan élünk. Különösen a belső frontokon.

Az ilyen csend, már több is a puszta csendnél.

Egy nagyon benső szerelem is lehet, mely minden gyötrellem ellenére is utat tör és talál a legtisztább vágyaink felé. Nem sodorja, nem viszi magával semmilyen hangulat, de még az emelkedett öröm sem befolyásolhatja.

Titokzatos szerelem. Vagy titokzatos csend csupán? Mintha a kettő egy lenne, és együtt alkotnák az emberi lélek legbensőbb szomjára a választ, melyet magunkban hordozunk. Érdekes talán, hogy ezt a csendet nem is annyira mi, hanem az Isten teremti meg bennünk és tartja meg, mintha valóban szünet nélküli kapcsolatról, szerelemről szólna, amit a külvilág, a külsőségek, nem is érinthetnek.

Hálával a küzdelmeinkért?

Adtam e hálát olyasmért is, amit teherként hordozok. A sokszor mások előtt láthatatlan szeretetsebekért, melyek szeretetkapcsokká válhatnak.

Ilyen esetekben az ilyen hálával semmi sem marad ki, ami ne változna szeretetté.

Ne ítéljetek

Sokszor gondoljuk, hogy tudásunkkal, nemcsak hatalmat birtokolunk. Lehetek szent, elképzelésem szerint a legszentebb még az alázatban is, de nem ítélek e meg másokat aszerint, hogy hitük alapján, kik jutnak a mennybe?

Mérlegelek, mintha az Isten nevében tenném, amit leginkább csak helyette teszek, látszólag az Ő nevében.

Vajon a szeretteim közül ott lesznek e mindazok, akik ugyancsak megszenvedték a hit nagy kérdéseire a választ, és amelyben ki tudja, meddig jutottak?

Valószínű, hogy nagy meglepetéseket őriz számomra is az Irgalom, amikor mindazok is ott lesznek szeretetvonzásában, akikért ugyancsak a vérét adta, míg én, a szenvedésükből sem értettem meg semmit.

Mennyire legyek szentebb?

Amíg másnál, csak egy kicsivel kell, hogy jobb legyek ahhoz, hogy beelőzzem, az Isten vágya előtt, az nem biztos, hogy elég.

Minden tudásunk

Minden tudásunk és tapasztalásunk segít abban, hogy megtanuljunk az Isten szemszögéből látni. A világunkban történő eseményeket éppen úgy, mint a bennünk zajló körülményeket.

Eleinte úgy látni, később pedig egyre inkább azonosulni Vele, vagyis a gondolatával, melyet betölt az Irgalom.

Egy sós kiflit elfogadnék

Egy hete él az utca túloldalán egy hontalan ember. Most átköltözött ide az utcasarokra minden vagyonát alaposan bezacskózva, egybegyömészölve. Késő este volt. Nagy csomagjai között ült fekete sapkában, összeszedett fekete téli göncben. Megszólítottam. Felemelte fejét, és rám nézett. Döbbenetn néztem az arcát. Aranyos idős néni volt. Ő kezdett beszélni, és kedves hangját jól esett hallanom.

- ...Itt alszom az éjszaka, nem lesz most olyan hideg...

Másnap reggel kerestem, volna e szüksége valamire. Esett az eső, és csak három kupac csomagot találtam, fekete nyilonnal letakarva. A középső volt a legkisebb. Gondoltam, hogy esetleg valaki magához fogadta.

Délután ismét lenéztem, hátha szüksége lenne valamire, meleg ételre, szendvicsre, üdítőre, teára... Meglepve láttam, hogy a három csomag között, Ő ült középen a fekete fólia alatt. Mélyen le kellett hozzá hajolnom, hogy megszólítsam. Fejéről hátra tolta az esővédőt, és a tegnap estéről ismerőseként szólított meg. Alig vártam, hogy kérdésemig eljussak.

- Hozhatok e valamit a pékségről, a közértből? (Pénzt nem fogadott el.)

- Egy sós kiflit, ha lehet, de ne költsön rám, nem akarom.

Míg beszélt hozzám, ittam a szavait, a hangját, a kedvességét, arcának és tekintetének gyönyörű tisztaságát. Szép volt.

Siettem vissza, és mondtam, hogy a kifli még friss, meleg.

Azután elköszöntem tőle, de nehéz ilyenkor elköszönni, mert az ember inkább maradna. Sokat kérdezett tőlem, mint aki ismerni szeretne, megismerni?

Átgondoltam, hogy összegyűjtögetett kincseim kupacában, amikor az Isten hajol le hozzám, és félretolhatnám magamról a takaró lepleimet, és minden önvédelmem, vajon észreveszem e? Milyen sokszor kell mélyen hajolnia, vagy éppen már elém térdelnie, hogy a szemembe nézhessen?

És ha Jézus föltenné nekem a nagy kérdést, hogy mire volna szükségem a boldogsághoz, az élethez, vajon mit válaszolnék, amikor Ő, mindent megadott hozzám?

Mintha három kívánság közül kellene a legfontosabbat kimondanom gyorsan. Mit is kérhetnék?

Hálámon kívül talán, talán nem kívánnék mást hirtelen, és nem tudnék kérni sem semmit, de egy friss ropogós sóskiflit, azért elfogadnék.

Könnyező hagymaleves

Végtelen sor állt a templom előcsarnokában, és várt nagyböjti gyógyításra, letéve terheket, vagy éppen azoknak elfogadására.

Én is ott álltam, és amint megmozdult a sor, egy ember lépett a gyóntatófülkébe. Láttam, amint hamar megszakadt a párbeszéd, és sokáig senki sem mozgott. Azután láttam a papnak feloldozó kézmozdulatát, és az ember erősen lehajtott fejjel lépett ki. Elfordulva felőlünk, üres helyet keresett a padsorban. Leborulva sírt.

Pár nappal később, egy étkezdeben távolról felismertem. Miről is? Hagymalevest rendeltünk mindketten, és amint leült, hüvelyk ujjával kicsi keresztet rajzolt magára. Láthatatlan hívőjel lenne, vagy jele annak, amit nem felejtett az ember, ha Isten elragadta lelkét egyszer, akár csak egy pillanatra is?

Merített a levesből, de a mozdulata megállt. A tál fölé hajolt egyre jobban, mint aki takarja arcát. Könnyeket láttam hullni. Ismerős könnyeket...

Én is asztalhoz jutottam. A keresztvetését megismételtem. A hosszú sorra gondoltam, mely, ha fogyott is, talán most sincsen vége. Jézus éjjel - nappal gyógyít. Tenyerén átszúrt sebekkel, melyre talán csak akkor figyel föl az ember, amikor felismeri a megbocsátás mélységét és hatalmát. Gondolatban ismét a sorban álltam és már ott is voltam Jézus előtt. Kezeit nem tette másképp a fejemre, és mintha egészen közel hajolt volna hozzám, a lelkemre. Ahol az igazi betegségeink okozói rejlenek...

Merítettem a levesből, de mozdulatom megállt. A tál fölé hajoltam egyre jobban, mint aki takarja arcát.

Van az isteni találkozásnak olyan pillanata, amikor az ember nem jut szóhoz, és nyelni sem tud. Mintha valamit elfojtana a Szeretet érintése, amikor arra sincsen erőnk, hogy kimondhassuk: „Köszönöm”.